Festivitats - Dedicació de Sant Joan del Laterà

Per Administrador el dg., 09/11/2008 - 09:00

Ez 47, 1-2. 8-9. 12
1 C 3, 9b-13. 16-17
Jo 2,13-22

Els liturgistes de vegades ens sorprenen o desconcerten. Diumenge passat els nostres benvolguts difunts van passar per davant de la dominica, cosa que pastoralment fou adient. El proper diumenge qui passa davant és Sant Joan del Laterà. Aquesta és la norma i la seguirem, malgrat que el Laterà i la seva catedral ens cau un xic lluny, tot i les bones raons litúrgiques de centralitat comunitària dels cristians.La norma i el seny. Un bon home a l'hora de comprar-se unes sabates noves va agafar una cinta mètrica i va mesurar-se la llargada del peu. Tot cofoi va apuntar-ho en un paper, però quan va ser a la sabateria es va adonar que havia oblidat el paperet. El bon sabater li va dir que no es preocupés, ja que les sabates eren per a ell, però el nostre bon home li va dir que no, que es refiava més dels centímetres apuntats que del propi peu. De vegades potser ens refiem més de la gallofa que del bon sentit pastoral.Fins i tot pot venir bé el conte per a l'evangeli d'avui: On hem de pregar, lloar Déu, trobar-nos els cristians, celebrar el Memorial de Jesús: a S. Joan del Laterà, a la catedral, al temple..allà on s'apleguin un grapat de cristians? Potser el "Temple" més que *"un sitio es una situación"*El Bisbe emèrit de Ciudad del Este (Argentina/Paraguai), Joaquim Piña, jesuïta, va avenir-se a celebrar la litúrgia d'una ordenació sacerdotal d'un seminarista, allà on aquest hi tenia els seus feligresos miserables: a l'esplanada d'un "basural", abocador d'escombraries. Un cardenal de Roma el va reprendre perquè no ho tornés a fer. El bon bisbe li va dir que Jesús havia nascut a una pobre cova. El cardenal respongué que si bé era cert que Jesús nasqué en una miserable cova, ell estava segur que Sant Josep l' havia escombrada abans. Ja no va seguir la correspondència. La cova desempolsada, l'esplanada del "basural" , han quedat molt lluny de Roma! Com potser també Sant Joan del Laterà pot quedar molt lluny de les nostres parròquies!Quina va ser la relació de Jesús i el Temple?Va arribar un moment que tothom devia saber que Jesús era l'oposició al Temple. Fins i tot , quan van decidir matar-lo, el van acusar de dir que "destruiria el temple". I quan l'havien penjat li van dir que se salvés a si mateix, ell que havia dit que "havia de destruir el temple i en tres dies en faria un altre".Quan la comunitat de Marc ens explica l'afer del Temple posa en llavis de Jesús la frase d'Isaïes "La meva casa serà anomenada casa d'oració *per a tots els pobles*". Els oïents de Jesús sabien molt bé que, en el context d'Isaïes, es parlava d'estrangers, i Isaïes parlava i anunciava la crida universal, la fi del monopoli de Déu per al poble. Semblantment la frase de Jeremies "Vosaltres n'heu fet una cova de lladres", era l'anunci del profeta de la destrucció del temple perquè la gent hi anava, vivint en situació d'injustícia social i s'hi sentien segurs i protegits per Déu (Jr 7, 1-11).El fet greu no és anar al Temple a donar culte a Déu, sinó fer del culte a Déu en el Temple l'anestèsia per sentir-se segur. El fet greu es segrestar Déu en el reservat d'un temple en el qual la causa de l'home no hi té cabuda.Jesús pretén substituir el Temple de Jerusalem pel temple definitiu de la comunitat universal (tothom hi té cabuda) en el quan l'únic vàlid serà la germanor, l'acollida i la justícia."Una església que no serveix, no serveix per res": una liturgia que...Pregar Déu, lloar-lo, cantar-li salms, fer silenci, escoltar la Paraula, repetir el Sopar darrer de Jesús i tot això compartir-ho amb els altres, és bàsic i imprescindible. El culte, la litúrgia gregoriana, monacal, episcopal, parroquial o familiar és vàlida si, i quan, significa que som una comunitat promoguda per l'amor del Pare que lluita per la realització d'una comunitat de germans en el Senyor. Des d'aquesta SITUACIÓ, agermanats, preguem diumenge i lloem el Senyor!

ETIQUETES
JUSTÍCIA CATEDRAL CULTE TEMPLE ORDENACIÓ SACERDOTAL ORACIÓ COMUNITAT